

[Anne Grete Holmsgård]

så man havde lavet en almindelig fremrykning og en almindelig beskatning af de op-hobede formuer, der ligger hos de to instanser, og vi havde naturligvis også foretrukket, at man dels havde brugt det til at nedsætte statens kasseunderskud med, dels havde lavet nogle politisk bevidste investeringer, hvor man sagde: her er der nogle investeringer, som sikrer en beskæftigelse; det ved vi de gør. Her er der nogle investeringer inden for nogle områder, hvor der er et oplagt samfundsmæssigt behov, f.eks. inden for boligsektoren, f.eks. inden for det, der hedder vedvarende energi, som jo i øvrigt har nogle fantastisk positive virkninger på betalingsbalancen. Det var selvfølgelig nogle af de ting, jeg tænkte på, da jeg sagde, at der skal nogle helt andre midler til, hvis man virkelig skal influere positivt på beskæftigelsen.

Det er da sikkert rigtigt nok, at pensionskasserne i kraft af deres store formuer kan foretage nogle mere langsigtede kalkuler og dermed også stille deres kapital mere risikovilligt an, foretage nogle mere letsindige investeringer, end mange andre investorer kan. Det er også muligt, at det på nogle enkeltområder påvirker beskæftigelsen positivt, men der er faktisk ikke nogen som helst garanti for det, og jeg tror, vi har diskuteret det problem utallige gange herinde blandt nogle enkelte medlemmer – regeringen holder sig altid udenfor – at man borationaliserer arbejdspladser i takt med, at man investerer, og derfor har vi siden 1960ernes start kunnet se en faldende kurve i beskæftigelsen inden for den private sektor, selv i de perioder, hvor der har været investeret langt, langt kraftigere, end selv de mest optimistiske vurderinger siger der vil blive investeret inden for de næste 20 år. Ja, selv hvis vi går tilbage til budgetdepartementets vurderinger i foråret om 4 pct.s vækst, som jo ikke er den vurdering, regeringen har i dag, eller den, OECD har, så er der ikke nogen sammenhæng mellem en positiv beskæftigelsesudvikling, der indvirker på arbejdsløsheden, og det, at man bare siger, at der kommer lidt mere risikovillig kapital på markedet, og så foretager man nogle investeringer rundt omkring og spredt.

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Det er nok lidt typisk, at venstresocialisterne ved fru Anne Grete Holmsgård og fremskridtspartiet udtrykker sig mest ærligt i den her debat. På den ene side den rene, skære fondssocialisme, som fru Anne Grete Holmsgård siger, og på den anden side den forsigtighed over for at få netop den indført. Det, som vi vil pointere, er, at man kunne undgå den rene og skære fondssocialisme, hvis man satte en begrænsning, f.eks. under 50 pct. Det er der ikke i lovforslaget. Det er et af de steder, hvor regeringspartierne nu har skiftet mening. De kunne begrænse det ved at sætte en grænse på 50 pct., så havde vi fået den rene og skære fondssocialisme skudt lidt ud i fremtiden.

Det andet er – og det vil jeg blive ved med at sige – at man skal ændre skattelovene, så de på dette område bliver mere retfærdige i forholdet mellem private investorer og forskellige fondes investeringer.

Industriministeren (Stetter):

Jeg kan takke for en meget bred tilslutning til de to lovforslag, som vi behandler her, en tilslutning, der får mig til at tro, at vi kan iværksætte ikrafttrædelsesdatoen som foreslået i lovforslagene til 1. januar 1984.

Hr. Svend Andersen omtalte regeringspartiernes holdning i opposition og mente, at vi havde udtrykt forargelse bl.a. i forbindelse med PKA-sagen. Jeg vil gerne svare, at retstilstanden i dag er usikker på dette felt. Retsstilstanden har indeholdt meget vanskelige afgrænsningsforhold, og dette er også kommet til udtryk i PKA-sagen, hvor det viste sig, at med den nuværende retstilstand kunne denne flerhed af pensionskasser opnå op til 100 pct. af aktiekapitalen. Det er præcis dette forhold, som vi søger at rette op ved det forslag, som vi nu har fremsat, og jeg kan i og for sig allerbedst illustrere det ved den presmeddelelse, som pensionskasserådet har udsendt i går, den 21. november 1983. Heri siger man bl.a.:

»Det er således ikke ualmindeligt, at en række pensionskasser og forsikringsselskaber uafhængigt af hinanden har investeret således, at hver f.eks. ejer 5 pct. af et børsnoteret selskabs aktier. Dette er fuldt ud lovligt, når blot de pågældende kasser og forsikringsselskaber ikke ved samarbejde eller fælles, samordnet optræden udøver bestemmende ind-